

صحيفة الحسين عليه السلام

[59] (8) دعای آن حضرت در قنوت پروردگارا ! آغاز هر چیز از توسل و اراده انجامش در اختیار تو، و نیرو و توان از آن توسل، و تو خدایی هستی که معبودی جز تو نمی باشد،
جانهای اولیاء را جایگاه اراده و محل مشیت خود مقرر فرمودی، و در افکارشان اوامر و نواهی را قرار دادی، تا يك لحظه از یاد تو غافل نگردند. و تو آنگاه که اراده امری را بنمائی، در افکارشان آنچه خود در آنها بودیعت نهاده ای را حرکت در آورده، و بر زبانشان آنچه خود به آنان تفهیم کرده ای را جاری می سازی، با عقلهایی که تو را خوانده و با حقایقی که به آنان ارزانی داشته ای بسوی تو می خوانند، و من می دانم از آنچه بمن آموخته ای، از چیزهایی که تو بر آنها شایسته سپاس می باشی، از چیزهایی که به من نشان داده ای و بسوی آن مرا پناه داده ای. خداوندا ! و با این وجود به نیرو و توان تو پناهنده، و به قضا و قدرت که در علمت مرا در جهت آن قرار دادی، و در مسیر آن حرکت در می آیم، و به آنچه تو بخواهی مصمم می گردم، راضی هستم، در حالیکه به آنچه تو بدان از من خشنود می باشی بخیل نیستم، و از آنچه تو مرا بدان خوانده ای
